" ΕΚΘΕΣΗ ΟΡΘΟΔΡΟΜΗΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΙΑΣ "

" ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ "

ARELIS

2 0 0 3

Α΄ ΠΡΟΛΟΓΟΣ (των θεών)

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Η ζωή μου εκ του άφατου πυρός πίνακας μετασχηματισμού αυτονομίας.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Σχέδια αειδίνητα των διαρρηκτών ανάβρυτες οι λέξεις ˙
κάμψεις τους οι πινελιές, ρωγμογόνες παραθέσεις.
Η Πολυνησία μουσαμάς των αδιάνυτων οδών˙
στο επίκεντρο ένας ναός άδερκτος καθεδρικός.

ΔΙΑΣ

Πατρός Αγνώστου σταυροθόλιο μετάθεση του ανέμου φέρει
στο λίκνο ένας πρόκριτος φρουρός ˙ αγόμωτος διαλεκτικός
από τρούλο θολωτό ο Αντιποιητής νοήματα κακέμφατα πάλι καταδένει.
Διχογνωμίας τα πολύπτυχα, πολυτροπίας οι διαβιβάσεις ˙
τόξα οξυκόρυφα τ' αγάλματα ασκίωτων αδιάσκοπων μορφών
παραδοξολογιών μεσολαβητές οι ακτινωτές νευρώσεις
φυσαλίδων αναφών τοκετών των αντηρίδων προαγορεύσεις
ηγήτορες αδιάληπτοι πολυκύμαντων πυλών ˙
αντωνυμικά κλίτη ευλαβείας διαμερίζουν το εσύ απ΄ το εγώ
στο αμφιθέατρο οι άλλοι
πάπυροι παρμένοι απ' τη Βίβλο
των Νεκρών οι ρόδακες των αισυμνητών θυρών ˙
κίονες ανερμήνευτοι υπογραφών
σταγόνες μέτρων μεγάλων τετράλοβων φατνωματικών
τούτα τα νόστιμα τραγανιστά αστέρια αέτωμα
στο Πάνθεον του ανόλβιου ζωντανού κοβάλου

προς συμμόρφωση και τέρψη ο οβελίσκος με φανό

παγωνιού η δήμευση της σκιαμαχίας πομφόλυγες ανάπλασης

κόγχες πολυχρωμίας

ένας έφιππος στρατηγός με το όπλο του σήμαντρον ορίων

έρημων αρωμάτων διαπεραστικών ή λειμώνων ανάπνευστων κοπετών.

ΑΡΗΣ

Εντοιχισμένο μίλτου μητροπόλεως ξόανο καθίζησης το νυκτερωπό

στις κηλίδες του ανάδρομου χαρτιού

συνεργοί σε έγκλημα με θύτη εσένα ˙ πατούν δώδεκα οροσειρές ολοφυρμού

αντιλαλούν δίχως άγκυρες, λουριά, κανέναν...

Στο στόμα ουλή σύκου αδίαντου διαπνέω

ακεσφόρου επισκόπηση ερωτοδίνης

στο εφετείο αναψηλάφηση η «Αγλευκής».

ΔΗΜΗΤΡΑ

Τρεις ευκάλυπτοι παχυδερμίας της περισπούδαστής μας παροικίας

με των περιπετών κλαδιών τους τον ηλιογενή ιδρώτα

αποκαθαίρουν του ιερού την καταβόθρα ˙

τριάντα σκαλιά όλα κι όλα

διοδος νεκρόπολης

ηλίανθου απόσυρσης

κουπί τραβούν σε τριήρη ελληνική ˙ οι άλλοι απλώς την κατωνόμασαν

«ΑΠΟΝΗ ΑΤΟΚΙΑ»

ΑΡΤΕΜΙΣ

θέσεις τριαρχίας, λέξεις αλχημείας

Αφροδίτη

Σίσυφος **Πλούτων**

ΕΡΜΗΣ

Συνθημάτων παρωνυμία.

Διεισδύσεως νωμητήρας.

ΗΡΑ

Διακτινισμός αυτάρκειας μύδρου νοοδρομίας

νωπογραφίες Τζιότο ή Τσιμαμπούε

κιονοστοιχίες προγυμνάσεων της λωτοφαγίας

τα περιδέραια της άρκτου αστρικής υαλουργήματα ισχαιμίας ˙

ψηφιδωτά οι διάσπαρτοι μυτίλοι μορφίνη εις τον μπάτη

απόηχος των Αχράντων πολυγηθών προσφύσεων

οι αείχλωρες ακτίνες του παλιούρου παραθύρι.

Τόξα Παλινόρθωσης μεταβάσεων ο ανήνυτός μου μηνιθμός

Τράπεζα Αγία της λεοντής μου της πολύγναμπτης ο θυρεός

κιβώριο του Μύστη ο αμάραντος σεισμός

προηγιασμένο Τρίπτυχο ˙ μολγοί παραλλαγής ο ομφαλός της γης

της ευλογίας ναρκοπέδια, πρόστυπα υποστασιοποιημένα

σ' ένα Βαπτιστήριο μυελού μηκυθμοί μωμητών περαστικών

για το νεοκηδή μονόκερω ˙ εμένα στα ακτήμονα Νεκρόδειπνα Μουσών

άμβων του ποταμού μου η εκβολή ˙ μουλάς το άλλο μου μισό.

Μόρφωμα βωμού Θεού Αλίστονου Μυριοπρόσωπου

των Παγανιστών οι ευφωνίες Χοροστάσι ˙

ασβεστοκονίαμα αιθέριων ελαίων πλευροκοπήματα διαβρώσεως

του δυϊκού μου «εγώ».

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Πια λαιμότμητο…

Ένα ξυλόγλυπτο πολύφωτο θρηνώ κανόνων μαυροπίνακα κονιορτός

ακμή καιρού ανείπωτου το μαδημένο μου «εγώ».

Φωτοστέφανο αμμόχωστο των γιασεμιών η γύρη.

Κάτι μου λείπει. Μου λείπει η ζωή. Η άλλη...

Κάποιας βελανιδιάς πανωραίας.

Ο κορμός, τα παμφανοώντα χαμόγελα τ' ουρανού˙ η αιμοστασία.

Ένα πρόσωπο στην λύπη... Στην παρασπονδία το «εσύ».

Στο «εγώ» σου μόνος σου πεθαίνεις.

Στου αναιμικού σου εαυτού την αγνωσία οι άλλοι πάντα θα σου φταίνε

για εκείνον που δεν γνώρισες καλώς ˙ δε θέλησες ποτέ σου να τον ψάξεις.

Άναδιφώ... Αναδιφώ πολύβια φωνή πέραν του γαλαξιακού «εγώ» μου.

ΕΣΤΙΑ

Του παρέδρου της Υψηλής Τραπέζης η φωνή στην παννυχίδα αντηχεί

των ημιπολύτιμων ορυκτών μου προσκαλεί στον ίσκιο της φτελιάς

σε θλάση σθεναρή πεισματική που κάποτε παράκουσες εκείνον που δεν ήθελες

υπόψιν σου να λάβεις:

ΑΘΗΝΑ

«Του Καλιγούλα είναι ο καιρός ˙ των μεσαιωνικών ειδώλων όχι.

Πίσω, τριγύρω μην κοιτάς ως Υπερερωτικός Ορφέας

ενός Προυστ ηρώων, υποσχόμενων εμπειρικών απροσμέτρητες οι σπουδές

υδατογραφίες οδαλισκών αληθείς διαγνώσεις.

Τα μανιτάρια στους κήπους των εθνών.

Η φύτρα τους δεν είναι πια στις σήραγγες των βουνών.

Οι τρίποδες κούκλες ανεπίγνωτων εφήμερων παιδιών.

Έκρινε ορθώς απ' τη φυλή σου ο Ιατήρ της Διάσκεψης

πως τα περιστέρια του Κακού ήσαν πάντα οι Σειρήνες.

Στην Ανατολή η αποτύπωση τηλεκινούμενων ψευδαισθητικών γραμμών.

Κανών τα μαρτύρια ˙ οι αριθμοί των επιταγών.

Καταδικάζεσαι εις αγαπανάπαυση.

Είθε εις τους αιώνας των αιώνων να σε ακολουθεί ο Κύκλωψ της Αγάπης.»

ΑΠΟΛΛΩΝ

Προορισμένη στο θάνατο μια φωνή σε βιβλίο ακουμπισμένο ακέραια και

σκονισμένο με οδηγεί

εις τον άμβωνα ο μίτος των κραιπνών μου αισθήσεων ˙

αέρας η ορχήστρα των νυκτέλιων ψιθύρων μου

απ᾽ τα ανεμομαζώματα των ζυγών οι σελίδες τρεμοπαίζουν ˙

σ᾽ έναν κύβο σταματούν.

Παναίολη εικόνα η πρώτη συλλαβή ιάματος ο πρόλογος σε μαρτυρία αζωϊκή.

Β ˙ ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ (του μηνός)

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

Τώρα πλέον ίσταμαι μελανόμορφο αγγείο στων εκλογών μου τον αιγιαλό.

Μοναχός μονολογώ με το κακό ˙ στα τέσσερα σημεία του πελάγους ανεξόδως

τα οικόσημα της παπαρούνας διασκορπώ.

Απονενοημένο διάβημα εκπονώ ˙ μαργαρίτα είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο

δεν κληρονομώ στην πανοπλία μου αδιάστικτα σφικτά περιδεμένα προεξοφλώ

κάποιας σοκολάτας γεύση αλεξίπονη θαρρώ πως πρέπει να' ναι

ως αντέκταση των φώτων του «εσύ» με βάθος το ολόγιομο φεγγάρι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Με το δεξί να διαχωρίσω της θαλάσσης τη σταγόνα προσπαθώ

απ᾽ την ανταγωνίστριά της. Διυλίζω κάτι ˙ δεν μπορώ.

Δύσκαμπτη και δύσπλαστη του χωρισμού η ώρα · αιώνας το σημείο.

Τα χείλη σου εκπεφρασμένα σε πηλό ακρογιαλιάς.

Θα σβήσουν. Το ξέρω...

Οι μαίανδροι του Τρίτωνα θα ’ναι οι κουκουλαφόροι.

Στων κελιών μου το άδυτο αδρέπτως θα κρατώ.

Άωρα, Παμφεγγή, Αγνόρυτα, Ρυώδη, Ακραιφνή, Λιθόδμητα, Λευχείμωνα,

Αλώφητα, Χρυσά, Τρικυμιώδη, Απέθαντα Ονείρατα

Πτερόεσσας Ολύμπιας Κοινωνίας Θείας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Θυμάσαι όταν έτρωγες απ᾽ τον οίνο των σκιών μου;

Θυμάμαι ότι έπινα τον άρτο των παλμών σου,

σαν αντεραστής μας ο Θεός στα Ιμαλάϊα

μας ράντιζε με τις χορδές της άρπας του και μειδιούσε...

Έκπτωτης ψυχής η παραμυθία σε σχισμές δίχως κάποια δεκανίκια.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

Φόρος της τιμής, παιχνίδι αδυναμίας.

Ο κόκορας που νόμιζα πως είχα · πια νεκρός

τον παρασέρνει στον κευθμό του ο ωκεανός

σε συνουσία με τη Λίλιθ του αχνού ο ουρανός ˙

ίστωρ αδυσώπητος χαράζει ένα προικοσύμφωνο παλινωδίας

υπόμνηση του λίθου ιεροφάντη της Αγγλίας.

Η Αμφιτρίτη εντέλει δεκτική ˙ νύφης σεντόνι σε λέκτρον καθρεπτίζει

αρχαϊκού κουφάρι ποταμιού εαυτού κυλιόμενου μοναστηριού.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

Παιχνίδι της ισχύος, ο φόρος ατιμίας.

Πολύευκτοι οι κύκλοι που ’κτιζα τετράγωνα της μέγγενης στο σκάκι

τα πιόνια μου μαύρα στο μεταίχμιον.

Των άλλων είναι τ' άσπρα.

Μα ξεχνώ....Των άλλων να επέχω λησμονώ.

Μακάρι ο πόνος ένα κογχύλι να' τανε.

Παράφασης χαρτί στην άδεια τη φιάλη.

Τους άκλωνους καλλίνικους πυλώνες που 'χαμε διαπλάσει

το ετερολευκόφωτο το νόμισμα κατέλυσε στην λάσπη

οι τρικυμίες του θεάτρου, της παραμνησίας οι πυξίδες

η εκπνοή των αλυσίδων στο τιμόνι της καρδιάς.

Γέλια τα κύματα των άλλων ˙ σαρδόνια, κατάφορα, παρεμφατικά

γελούν δίχως τίποτε το αστείο˙ οι ουρανοί με τα παγόβουνα τους τα εικονικά.

Όλα είναι αστεία ˙ δε γελώ.

Η πνοή του μελλοθάνατου για κάποιον ανεύλογο σκοπό

και εσύ τελειώνεις... Αργά. Βασανιστικά. Αμετάκλητα.

Για της Φύσης το καλό.

Γιατί τέλεια σαν τα φτιάχνει όλα

πρέπει να τα ισοπεδώνει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δύο ευκάλυπτοι του ανέμου θεσφατοφόροι στο μονοπάτι του πηλού

αφόρμηση πρόδρομη στην απαγγελία των άθλαστων κρηνών μου

η επικάλυψη θρηνωδίας αδρεναλίνη κατεχόμενη:

ΙΟΚΑΣΤΗ

«Το ρολόι απ' τα στήθη μου παλίντονο με τις βελόνες του,

του ήλιου μου το ρίγος ταλαντώνει.

Ας το προγράψει κάποιος ή μ' ένα δεκανίκι πίστης

τον εαυτό του με βέλος ας τελειώσει.»

ΕΡΑΤΩ

«Θυμάσαι που μου 'λεγες πως στον Παράδεισο δεν υπάρχουν οι καθρέπτες;».

Στην άμμο της σιωπής μου έγραφες σχήματα δικά σου και δικά μου.

Ανάλεκτα, Γραφήματα, Ακύθηρα, Πολύκεστα, Αλκίνοα

εξέδιδες στην επιφάνεια μου.

Παλίμψιστη, Αδήωτη, Λεπτόρρυτη, Ιωνική περίγραμμα καθάριο

αυτοκρατορικού κύκλου κότινο αιθαλομίχλης του αδιακλάδωτου τοξότη.

Ένα παπαγάλου οπάλι θέρους μεσημέρι.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

Στην αμμόλοφο της σιωπής πονούσες ˙ μα περίμενες των πλοίων

το τέρμα ν' αντικρίσεις την αφετηρία τους ν' απηχεί

δικανικούς λόγους μακρινούς χιλιοειπωμένους ˙

από εμένα ένα φιλί ραδινού αναχωρητή

αεροβασία παχύρρευστη σε ιέρακος φτερούγα

από ένα πόθου σμάλτο νυχτολούλουδου ημέρας προπομπός οσμής.

ΑΤΛΑΣ

Ανέμενες · πονούσες έναν σκύλο ημιθανή κεκορεσμένο

από έναν καταρράκτη υψηλών ναρκωτικών εκλεκτικών.

Πανομοιότυπη ο σκηνοθέτης την απόδοσή σου έκρινε

στο μονόπρακτο που επάξια το χέρι μου κρατούσες

για βεντάλια το κερί σου πέρασες σε νήμα τεντωμένο.

Ένας κούρος ήσουν με τήβεννο και κάρτα ˙

καθυπόταξης νηοψία οι τίτλοι έπαινοι τα βραβεία

για ένα παμμέγιστο τίποτε ή όλα

σε ζαφειριών πάρκο ζώων λογικό

πειράματα ετερωνυμίας κλειδοκύμβαλα αιχμηφορίας.

Απ' το καλειδοσκόπιο έναν γέροντα κορυνήτη επιτηρώ

απ' το τραπέζι επάνω με την λουτροφόρο του των συστολών.

Τα πιάτα απόγιναν πλέον πινακίδες.

Εγχειρίδιον - κατάθλιψη - περόνη.

Ανακογχυλιασμός του Κρόνου η ολική αγάπη τροχονόμου.

ΣΙΣΥΦΟΣ

Ένα νεύμα καλλίμορφης πυγμής στην άκρη πούπουλο υπολογιστή

αμόργη τρένου παυσίλυπης αμβροσίας

σε αγκαθιώνα αναστρεφόμενης οδοιπορίας

τόξο άδραστου ανάπαιστου παραμερισμού

ακατάληπτης τροπόσφαιρα αγαθαρχίας.

Στο νώτο μου μισόσβηστο τσιγάρο

έπαινος κατάγματος, άγλιθος η οκτάβα

επιτοκιοφορία αποπρασινισμένων πετρελαιοπηγών

η έκδοση ρεμβωδών μετοχών.

Του σκύμνου ενδοχώρα.

«Αλόη η αγαλιανή»

Τα πάντα εγχωρεί.

Ένα δελφίνι που' θελε στον πάγο της Ισημερίας να γίνει ωδικό.

Όταν είναι κανείς εντός του άπλετου φωτός δεν ξεχωρίζει το σκοτάδι.

Η αγιότητα δεν πρέπει εντέλει να υπάρχει.

Η απόδειξη στα χαρτιά των μουσικών λογαριασμών.

ΟΥΡΑΝΙΑ

Και όπως ολίγοι σ' ένα μπουρίνι να περιμένω εξακολουθώ.

Ένας αστερίας διάττων στον ωκεανό...

ΘΑΛΕΙΑ

Θυμάμαι... «Θυμάσαι τότε που στην προκυμαία της ζωής η αμμουδιά
μας φάνταζε χλόη πλασμένη από γιρλάντες;»
«Θυμάσαι τότε που εκκλησία ήταν η θάλασσα και όνειρο μαζί;»
«Θυμάσαι τότε που σχεδία ήταν μια λίμνη από νούφαρα σωστός περιστερώνας;»

ΕΥΤΕΡΠΗ

Η νουμηνία ανεκχώρητη ˙ αρχιερέας αδόκιμο υποκατάστατο πολίχνης.
Κύκλοι φωτεινοί απ' τις κάρες μας πλάνητες που είχαμε εορτάσει
υπόκρουσης γαμήλιας η αρμονία τα νεοφώτιστα θρύψαλα της Βοημίας
κατόπτες αδιάσειστοι στην τελετή τ' απρόσωπα κοράλλια τα περίσημα
τότε πάνω εξοβελίσαμε απ' τους χιονάνθρωπους τα χιόνια
οι καρχαρίες ξεβράζονταν μίλια μακριά μας
η παραλία στην επικράτειά της ήταν ολόδικιά μας
φλογέρας οι ίπποuροι αρυθμικής ένα σκεύος αμφιβόλου ηδονής.
Παραφωνία στην απόκοσμη αγλαόδωρή μας εορτή
τα ίχνη σκότους θεραπείας γλυφά μνησικακίας
τα φυλλαβόλα βότσαλα τα διχαλωτά μας.
Εσύ η άμπωτις του ύπνου μου˙ εγώ η πλημμυρίδα των παθών σου
σ' ένα ακανόνιστο παιχνίδι λυγμών απ' του ανέγκλιτου πνιγμού το φόβο.
Παλίμβολο το ακρωτήρι σου στην νήσο των αγνισμών μου.
Το διάδημά σου ασύμμετρο υπερνηκερδής αναπλήρωση
της πένας μου, στης ανακόλουθης ροής τον αμφιβληστροειδή μου
η έπαρση γλαύκωμα ασπίδος τρωϊκής ακιδογράφημα αδιάτακτο ταινίας
εμπορικής :
«ΑΡΧΕΤΥΠΙΚΑΑΟΡΑΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΑΣΧΕΔΙΑΕΝΠΛΩΙ.»

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Δεσμώτης ήμουν εκεί κάπου κοντά στο τέλος.

Σαν Τιτάνας αλληγορητής στων χεριών μου η πρωτοκαθεδρία

παπαρούνα αλλοτυπίας μετάσταση βραχογραφίας

δίχως αμφίκρημνες πιστώσεις ή αναθήματα.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Χελώνη απ' το ράσο της μονολογεί και κλαίει:

«Το κόκκινο το μαύρο πάντα επιφέρει.»

Τ' ομοίωμα σε ανάκλαση κυλίνδησης διαγγέλει

σε ανήλιας ανάγκης έναν πρόβολο παρέχει:

Αποσύνθεση

Διασποράς

Εκτοπισμού

Ιδρώτας

Ονειροπαγίδας Σταυροπροσκύνημα

«Αγάπη εις τη νιοστή ίσον έρωτας˙ ρίζα του το μίσος

οι δίκες των άθεων ˙ δεκαδικοί ακταιωρών.»

ο Κάϊν	**ο Άβελ**
της υπόταξης	**της ανίζησης**
τούρτα ξυραφιού	**πόρισμα προνύμφης**
πόλος αδελφού	**δρεπάνι οξυγόνου**
αντιφέγγει	**που μισοκαίει**
κάρτες ανείμονων μορφών	**ανέλκυση φοίνικα κεριών**
στις Θερμοπύλες	**στις Βερσαλλίες**

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Προαγωγή νεόδμητου στρατιώτη άνευ παρακαμπτήριων μονογραφιών

σε λεωφορειολωρίδων λόφων στεφανιών ανακριβών

βασιλέων διαδραστικού Νιαγάρα πάγκαρπης αυτογνωσίας φάσμα.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ

Μάτια απ᾽ την παρθενοφθορία σου ˙ κορδέλες πόρφυρες γαλάζιες

δακτύλιος παρακέντησης ο βωμός, της χορηγίας προτύπωμα παραφορών

γήρας σε κατετμημένες φλέβες στις σφριγηλές μου λάρνακες

οι αρτηρίες των μικρογραφιών προθήκες με σήμαντρα φανάρια

τους οδοστρωτήρες

στην μεταρσιωμένη κόμη του Σαμψών,

νύγμα φωτός νιφοβόλου κόρυμβος πελαγοδρομίας

χαμαιλέοντος την προμετωπίδα μου αλλάζει παλιγγενεσία.

«Των κρίνων σου πρέπει να' χει ένα τέλος η ευμορφία.»

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Του μονολόγου μου ο καυσών φρικτός˙

γοργόνα άνουρη σε δάσος τη γυρεύω

οιακιστής ερωτολογίου αδιάρμιστος ο λύχνος

δίχως όστρακα, μαργαριτάρια ονόματα θα πρέπει να' ναι.

Δυστυχίας σταλαγμίτης στην περίμετρό του

της άλλης ο κορμός κοιλότητα πυκνούμενη

άστρο γραμμάτων ιδεατό.

Η αλήθεια στην σκοτοσύνθεση της απόγνωσης το έλος

στην αποκατάστασή της προσκομίζει έναν πυρσό μικρό,

όσο εσύ δορυφορείς νιφάδες ενδοιασμών αμφηρεφών

θούρια στην ύφανση ληκύθου λιτανικής πνοής παραμυθία

ομόκλητων εναλλαγών η ευωδία.

Εφαπτόμενη στην ευτυχία η δυστυχία˙ γωνίες αναπλήρωσης

το αγλάϊσμα στλεγγίδος σπονδή πολύχαρμη παρεκτροπών απόχη.

Η προπόρευση έχει τη ρητίνη της˙ όχι η πορεία

σ' έναν αφρό πολύκμητης διαπάλης ανάσκελη ή ύπτια

η διάγνωση ιός χωρίς αιτία ˙ εχθρός ο ισκιοχαράκτης

«Πολύφορβη αμεμβράνωτη κλεψύδρα.»

Αυτό θα 'ναι το έμβλημα του αγκιδαφόρου αγγέλου

καθώς σβήνει τα πανιά του σε κάποιας κονιορτογέννησης πορθμό

στην ακραφέτηση των ανταίων του κρουνών.

ΙΚΑΡΟΣ

Απορώ.

«Γιατί σ' εμένα;»

Μονήρης τα καρυκεύματα αζώγρητα ναρκοθετώ.

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ

«Σύγκλιση ουρανοκίνητη των ετερόκλητων ορογραμμών

σε αήττητους μανδραγόρες καλλίπρωρων θα πρέπει να εδράζεις ακροβολιστών!»

ΑΡΙΑΔΝΗ

Περγαμηνές παραχαράξεων σχεδιασμένων στιγμών

τα πέταλα της μαργαρίτας ανεύθετος ιππόκαμπος αμύντωρ πια μαδώ.

Στα ακροτελεύτια του Ειρηνικού προσυπογράφω

έναν παιάνα δίχως νικητές, νεκράνθεμα, απολωλότες παράσημα παρατροπών.

ΦΑΙΔΡΑ

«Ποια της αστεφάνωτης μαργαρίτας η νιρβάνα;»

Ξέρω. Οι μαργαρίτες δεν ανθίζουν εις τον αιγιαλό.

Μόνον της εποχής των κλασικών οι αμφορείς απ' τα περιώνυμα

ναυάγια τ' ανώνυμα επεξηγώντας κείμενοι αινικτωδώς:

«ΑΝΥΓΡΑΕΡΩΤΟΣΠΕΡΜΑΤΑΘΑΛΑΣΣΗΣ.»

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

Δίχως στολίδια ναυαγός επιπλέει αφημένος ο θύρσος

στων ακαθόρατων τις πέτρες αικισμών

περικοπή από καμβά φλωρεντινό

εξεικονίζει ανένδυτη γυναίκα να μη δεικνύει το «εσένα» σεπτό τρωτό.

ΚΛΕΙΩ

«Αμφηρίστου προελεύσεως σπάραγμα παλλάδιου Βαάλ

διεγράφη ερμινών φωταψιών καθ' υπαγόρευσιν ρήτρας

ενός αθώρηκτου περισκελούς Σεπτέμβρη, εντούτοις έλαβον

δύο πλάκες λίθου, μνημόνιο κάστρου φυτικού, πρόπλασμα αλκαίων ιδεών.»

«Έναστρο δεν είχε πλοηγό ˙ μόνον ανεμοδούρα συμβουλών

διότι η ζωή στην άκρη της βραχονησίδος με σημαία ομοιάζει.»

«Δύο βυζαντινές εικόνες Παλίμπλαγκτου Δεκέμβρη

σχέδια θέσπια λεξήματα στην τύχη στο βάθος του διαδρόμου διεσπαρμένα,

ιχνογραφούν όπως η Ευρυδίκη σε ό, τι παρήλθε ανεπιστρεπτί και ό, τι θε ' να' λθει

αλλιώς ας προσπεράσει ένα όνομα αμβρόσιο αλλοφυή αετιδέα.»

«Πυρήνας λεμφωμάτων το πρόγευμα γυπαετού

αιώνιας τιμωρίας στον τένοντα η ελικοειδής εσάρπα αντινομίας

η διακύμανση αναλαμπών του φίλου Δαλματίας

αναβρυτήριον ο καθετήρ αμφίλεκτης κακοδικίας.»

Όνομα

Αποστέρηση **Σφιγκτήρος**

Νόστου **Οριοθέτηση**

Θαμισμός

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Με αγγελόκρουστη πυξίδα ένα κούτσουρο

απ' του λουτήρα μου την κατάνυξη θ' απαλλαγώ

προσορμίζω στην ακτή των ιδιωτικών μου συλλογών

στην στέπα των αδιέκβατών μου συνειρμών

χουρμαδιά δίχως χουρμάδες καρτερώ.

Τα χαλίκια πως πονούνε!

Παρηγορητές οι άλιμοι ανεμόμυλοι τους πρωτομάρτυρες κινούν

σε παρόδους άθλων ομοαίμιων αγράμματων πυγολαμπιδαφορία

στη μαρμαρυγή του καταλύτη αιώνα

ένα αγιολόγιο εναγώνιο επιστράτευσης εξ' αυτοκλήτου κάλπη

αινολαμπής παρήχηση επιτάχυνσης ακερματίστου ανάκληση

φυτογόνος διαφιλονεικία υποφαινόμενου παράτυπου θριάμβου λαμπτήρας

ανεπίγνωτη η ετεροίωση περιαγωγές απαρενθεσίας

του αγνέωνος γείωση επίκεντρη τεταρτημόρια ακαμπύλωτα.

ΗΒΗ

«Τι είναι ο ήλιος δίχως το φεγγάρι του;»

Παπαρούνα δίχως φρύδια ˙ ανέγερτη συνάρτηση

φυτολογίου άγλυφου αποστραγγισμένη αίγλη.

ΘΕΜΙΣ

Το δακτυλικό της αποτύπωμα μυσταγωγώ

περόνη καταιόνησης εις τον ψαμμίτη των ανεπίρρεκτών μου

συνειδήσεων των προσπεραστικών

πίδαξ περιγεγραμμένος

πελμάτων η σύνοδος ταγμάτων πρωτανθρώπων ιχνηλατών

στης καθοσίωσης την κατακόμβη η συντυχία πάπυρος του ομοουσίου

προσώπου του νόμου ως είθισται σε υπερφίαλους διθυράμβους

χαίτη με πλαίσια

κομψοτεχνήματα

παγκευθή κλιμακωτά απάνθισμα αδιαφορίας

άστατος λεωφορείου ο ανασχηματισμός

προγραφή ψυχών ασώτων διαύγεια σκοτοχυσίας

το εναπομείναν αίσθημα σ' ένα σήμα δολαρίου αμβλυωπικό

μετουσία σε κομήτη πολικό.

Όλα μου φέρνουν υπόσχεση φωτοβολίδας.

Ένα θύμα στο λυκόφως εις το νερό διαπλέει

για μια λέξη σαρκασμού, για έναν Παυσανία,

για μια παράνευση αλκής χλεύη τα βάγια μου και

υποτίμηση τα στάχια του στρατιώτη

μυροδοχείο σώμα «για εσένα» παραπληγικό

κρηπίδα διελκυνστίδος.

Παράδοσης φιλί απ' των λατομείων των αλυκών η εκσκαφή

κλαυσίγελος της κοκα˙ι˙νης στην κέλευθο ο γρανίτης

οι θύλακες των καγχασμών τον βήρυλλό μου καθιστούν ανενεργό.

Της ρυμούλκησης η χίμαιρα σωστή απαντοχή

το επιδόρπιο του πύθωνα εντεταλμένο στο κλουβί ˙

φωτομηχάνημα της κίνησης στην έκλειψη της γης

μουσκέτο των καστών εκ ναφθαλίνης διαλεκτό

νήκεστη οικείωση στην ιστουργία της πλοκής

το νάμα μαιμακτής σε μονοκράτορες ισάνεμους λευστήρ,

πέραν και πλησίον τσίρκου νεκροπέδιο

ανάρμοστο σε μουσελίνας αταραξία

περιφρούρηση στην πολύοδμη λατρεία.

Στου Λάζαρου η ανάταση ένα κεντρί σκορπιού

στο μεσουράνημα του ρόδου αιγίδα απομαγνητισμού

ο πορθητής αιμορραγίας επευφημίες ευτραπελίας

μάκτρον αποψίλωσης στης καλύβας τη γωνία

εγχείρημα πολυπήμον όστιας συγκοινωνίας δοχείων στην λαβυρινθοθητεία.

ΛΑΟΚΟΩΝ

Μαθητής μου λώρο μηκωνίου αποθέτει ένα αβαλσάμωτο μωρό

ενώπιόν μου τα κλαδιά του μινυρίσματος νήκερως μετεωρισμός.

Δυσδιάκριτα σημεία τρία ρούνων έχω ν' αντιπαλέψω,

δεν ξέρω ποιο το ανάδοχο για να υπεξαιρέσω

εξ' ανακόνητης παραγραφής ορίζοντα

εις τον αγχίθεο αστερισμό του Ωρίωνα.

Εκεί οι προτάσεις δεν πληγιάζουν όπως οι πράξεις της βροχής.

Μόνον μορφεάζουν και μας χειροκροτούν

σε πολυήρατη αντλία περιστολής

αδέξιοι χειρισμοί αγρευτικοί

μετόρχιον λιποθυμίας ο δείκτης ο αντίχειρας.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ

Άσματος επίκληση σ' ένα απροσπελάσιμο ον

πανόραμα μετάγγισης φωνών

απ' των εξισώσεων το ανεκφώνητο Υπερπέραν

αλιτηρίων ανισώσεων η ρώμη σε εξάντα αλάξευτων ισηγοριών,

ως αγέρας σε κογχύλι που φυσά καρφίτσα εις το πέτο του Αγνώστου

αρχέγονη πριν το παρελθόν υπάρξει

αχειραφέτητο αιωρούμενο αντιστάθμισμα σε αντίβαρο χειμώνα.

ΟΡΦΕΑΣ

Στων προϋπολογισμών μου των αδάκτυλων την επιτομή

επιστολογράφος καρδιάδηκτος κατέντησα αδαμνής˙

ανάργυρος μ' ένα ραβασάκι οι λέξεις τη μελάνη τους

απώλεσαν και οι άλλοι την «συγγνώμη».

«Η μαγεία πρέπει να' ναι της πραγματικότητος η αδελφή του Ιούνη.»

Γ ˙ ΕΠΙΛΟΓΟΣ (Το θαύμα)

ΚΛΩΘΩ (Σταύρωση)

Απ' την καταδρομή της λήθης μου ξυπνώ.

Σ' ένα άνθος ανοικτό μισοφθαρμένες οι παλάμες μου σελίδες δυο.

Το όνομά μου ένας πολυσινής και μελανείμων ξενηλάτης

μεταλαμπαδεύει κεφαλαία γράμματα επίχρυσα στιλπνά σε οδηγιών χάρτη.

Μετάσχεση αγριόχορτου αμβροσίας προτομή στης σιωπής την απραξία.

ΛΑΧΕΣΙΣ (Αποκαθήλωση)

Η παράσταση έφθασε στο τέλος της ˙ μόνος εγώ και ο ρόλος μου

αυτομολούμε απ' τη δερματοστιξία της αβραμηλιάς ˙

η πούδρα φεύγει σαλιγκάρι συναισθημάτων

ένα χαρτί όλο εξηγήσεις η φενάκη στο καλάθι των ρακών

μια σονάτα φθινοπώρου απηχεί πενθητήριες περιφορές αναγνωσματών.

ΑΤΡΟΠΟΣ (Ανάσταση)

«Εν κατακλείδι κάποιο ατόφιο διάστημα πρέπει να' ναι η ζωή

εν πλήρει ανομία˙ δύο ομόκεντροι κύκλοι διαφορετικοί στης δράσης την ακτίνα –

στην διάμετρο της ελευθερίας.»

Ο παφλασμός του επιλόγου μου στα λοίσθια της ταινίας

το διάγραμμά μου υδρατμός πτυχή κακοφορμισμένη

στο κωδωνοστάσι μου η απάρνηση έσχατη ευδαιμονία.

Στην Α . Γ.

Στην Ανώνυμη Γυναίκα